

متن پرسش

سلام: تعداد موجودات عالم به نظر می رسد کم است آنهایی که هم هستند چندان چنگی به دل نمی زنند به غیر از انسان بقیه که زندگی یکنواختی برای حفظ بقا دارند اکثر انسان ها هم همین طور. در متون دینی گویا علاوه بر این سخن از جن و ملک آمده است (چون محسوس نیستند چندان در دسترس نیستند) پس دسته بندی بکنیم شش دسته می شود جماد، نبات، حیوان، جن، ملک، انسان انصافا شش دسته کم نیست؟ خداوند که خلاق است نمی توانست هزاران هزار دسته خلق کند؟ آیا پوچ گرایان تا حدودی حق ندارند پس از چندی از بودن درین دنیا ملول شوند حتی مرحوم حافظ می فرماید من که ملول گشتمی از نفس فرشتگان. بله حتم دارم مصاحبت با فرشتگان هم ملال آور است چون انسان ها که اشرف هستند شاید همه شان ملال آورند حتی اگر خدا خلاقیت بیش تری به خرج می داد و موجودات متنوع تری خلق می کرد باز جهان بی نهایت متنوع هم ملال آورست. عوالم دیگری هم باشد حال و روز بهتری شاید نداشته باشد بالاتر از بهشت که نداریم تار و پودش ملال آور نیست؟ می ماند خدا کفر نباشد خوف آن دارم او نیز بری از ملال نباشد کلا گویا هستی مساوق با ملال است فرمود مطلبی گر بود از هستی همین آزار بود / ورنه در کنج عدم آسودگی بسیار بود.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به گفته جناب مولوی: «بی نهایت حضرت است این بارگاه / صدر را بگذار، صدرِ توست راه». آری! ای برادر راه به سوی حقیقت و قدم گذاشتن در عوالم متعالی هر اندازه طی شود باز عالمی بس گشوده تر و متعالی تر در مقابل ما است.

آن که جناب حافظ می فرمایند: «از نفس فرشتگان ملول شدم» در نسبت حضوری است که در انس با حضرت حق برایشان پیش می آید و نه تنها جهان مادی موجود بلکه جهان فرشتگان نیز در جوابگویی به وسعت انسان کم است. موفق باشید